

Pamati un galvenie argumenti

2004. gadā prasītāja iesniedza sūdzību Komisijā, citu starpā sūdzoties, ka dažādie Somijā būvējamās jaunās atomelektrostacijas finansēšanas aspekti ir uzskatāmi par nepaziņotu valsts atbalstu. 2006. gadā Komisija sadalīja iesniegtos dokumentus divās lietās ar numuriem NN 62/A/2006 un NN 62/B/2006.

Šajā lietā prasītāja lūdz atcelt Komisijas lēmumu C(2006) 4963 *final*, kas attiecas uz valsts atbalstu lietā NN 62/B/2006, kurā Komisija konstatēja, ka piecu banku apvienības piešķirtais kredīts un aizdevums, ko piešķīra *AB Svensk Exportkredit* ("SEK"), nav atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.

Prasītāja norāda, ka Komisijas rīcība, sadalot iesniegtos dokumentus divās atsevišķās lietās, ir nelikumīga gan no procesuālā, gan no saturiskā viedokļa. Saskaņā ar prasītājas teikto, piešķirt kredītu un aizdevumu ar tik zemu procenta likmi bija iespējams tikai tādēļ, ka to garantēja Francijas eksporta kreditēšanas apdrošināšanas aģentūra *COFACE*. Tomēr jautājums par *COFACE* līdzdalību valsts atbalstā bija aplūkots lietā NN 62/A/2006. Tādēļ prasītāja norāda, ka iesniegto dokumentu sadalīšana divās atsevišķās lietās, tādējādi neaplūkojot garantijas jautājumu lietā NN 62/B/2006, Komisiju noveda pie nepareiza slēdziena, ka kredīta un *SEK* aizdevuma piešķiršana ar tik zemu procenta likmi vienkārši nevar tikt uztverta kā valsts atbalsts, jo, atsaucoties uz Komisijas teikto, valsts nebija šo iesaistīto banku akcionāre.

Bez tam prasītāja norāda, ka pat tad, ja neņem vērā *COFACE* garantijas, gan kredīts, gan aizdevums, ko piešķīra *SEK*, veido valsts atbalstu, jo:

- kredīts tika piešķirts ar zemu kredīta procenta likmi, piedaloties *BLB* un *BNP Paribas* bankām, kur, kā prasītāja apgalvo, abas ir valsts bankas; un
- *SEK* aizdevumu piešķīra banka, kas 100 % pieder valstij, ar kredīta procenta likmi, kas bija zemāka par tirgus likmēm.

Visbeidzot, prasītāja atsauca, ka nav norādīts pamatojums un pielāuta acimredzama kļūda vērtējumā.

Prasība, kas celta 2007. gada 30. martā — *Aventis Pharma/ITSB* — *Altana Pharma* ("PRAZOL")

(Lieta T-95/07)

(2007/C 117/51)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Aventis Pharma SA*, *Antony* (Francija) (pārstāvis — *R. Gilbey, lawyer*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: *Altana Pharma AG*, *Konstance* (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt *ITSB* Apelāciju ceturtās padomes 2007. gada 8. februāra lēmumu lietā R 302/2005-4 un atstāt spēkā Iebildumu nodaļas 2005. gada 26. janvāra lēmumu;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt prasītājai šajā tiesas instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: *Altana Pharma AG*

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "PRAZOL", kas attiecas uz precēm, kuras ietilpst 5. klasē — pieteikums Nr. 1 154 269

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska valsts preču zīme "PREZAL", kas attiecas uz precēm, kuras ietilpst 5. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus pieņemt

Apelāciju padomes lēmums: atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un iebildumus noraidīt

Izvirzītie pamati: Apelāciju padome nav salīdzinājusi preču zīmes, ņemot vērā visus attiecīgos faktorus.

Prasība, kas celta 2007. gada 23. martā — *Telecom Italia Media/Komisija*

(Lieta T-96/07)

(2007/C 117/52)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Telecom Italia Media S.p.A.*, *Roma* (Itālija) (pārstāvji — prof. *F. Bassan* un *S. Venturini*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- pamatā atcelt Komisijas 2007. gada 24. janvāra lēmumu C(2006) 6634, galīgajā redakcijā, par valsts atbalstu C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), kā arī visus pirms šī lēmuma un pēc tā pieņemtos ar to saistītos tiesību aktus;
- pakārtoti, atcelt Komisijas lēmumu C(2006) 6634, galīgajā redakcijā, tiktāl, ciktāl ar to Itālijai ir uzlikts pienākums atgūt atbalstu saskaņā ar tajā sīki izklāstīto kārtību;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus ar visām no tā izrietošajām juridiskajām sekām.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību tiek apstrīdēts Komisijas lēmums, ar kuru valsts atbalsts subsīdiju veidā digitālo dekodētāju iegādei, ko Itālija ieviesusi 2004. un 2005. gadam, ir atzīts par nelikumīgu. Šajā sakarā tiek norādīts, ka ar tajā pašā dienā pieņemtu lēmumu subsīdijas, kas paredzētas 2006. gadam, lai iegādātos digitālos dekodētājus ar atvērtu API (lietojumprogrammas saskarne), ir atzītas par likumīgām atbilstoši EK līguma 87. panta c) punktam.

Prasītājs uzskata, ka atšķirība starp likumīgo 2006. gada atbalstu un nelikumīgo 2004. un 2005. gada atbalstu ir tāda, ka pēdējā skaidri ir izslēgta satelīta TV dekodētāju finansēšana, kas tādējādi ir izslēgta juridiski, savukārt 2006. gada atbalsta gadījumā šāda finansēšana ir izslēgta tikai faktiski, ņemot vērā, ka šo dekodētāju ir izvēlējis "slēgts" SKY monopoluzņēmums.

Prasījumu pamatojumam prasītājs atsaucas uz:

- *atbildētājas pieļautu kļūdu vērtējumā.* Šajā sakarā tiek norādīts:
 - pasākums bija nepieciešams, lai atvieglotu pāreju uz digitālo raidīšanu: likumā noteiktais termiņš attiecībā uz *switch off* (2006) nebija obligāts (un katrā ziņā nebija pamata to par tādu uzskatīt);
 - pasākumu katrā ziņā nebija paredzēts veikt pēc apraides sabiedrību iniciatīvas. Apraides sabiedrības, ņemot vērā zemes ciparu televīzijas apraides tirgus īpašās pazīmes, nebija ieinteresētas dekodētāju iegādes finansēšanā, jo
 - i) tās nav vertikāli saistītas ar programmatūras vai dekodētāju ražotājiem;
 - ii) tām nav biznesa plāna, kas balstīts uz ikmēneša abonēšanas maksu, kas ar laiku ļauj atgūt finansējumu;
 - iii) zemes dekodētāji var pieņemt kartes no diviem vai vairākiem operatoriem, kas konkurē savā starpā;

- pasākumi neradīja diskrimināciju attiecībā pret satelīta-praides sabiedrībām divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, tāpēc, ka šādas apraides sabiedrības darbojas citā tirgū, ko Komisija nepareizi klasificējusi kā vienu tirgu. Otrkārt, tāpēc, ka šīs apraides sabiedrības jau faktiski bija izslēgtas, jo laikā, kad darbojās SKY (satelīttelevīzijas monopoluzņēmums Itālijā), tās jau bija izvēlējušās atbilstošu uzņēmumu, kas izmanto slēgtu standartu un kas tādējādi nav atbalstāms, kā tas izriet no Komisijas nostājas lēmumā par 2006. gada pasākumu;

- laika posms, kas ņemts vērā, lai aprēķinātu pasākuma sekas tirgū, nevar aptvert visu laika posmu no 2004. līdz 2005. gadam, jo *TIMedia* reklamēja un pārdeva pirmo *pay per view* piedāvājumu zemes ciparu televīzijas tirgū 2005. gada 22. janvārī. Runājot par *dies ad quem*, nevar nepiešķirt nozīmi tam, ka no 2005. gada 1. septembra subsīdija tika piešķirta patērētājiem tikai *all digital* apgabalos vai reģionos (Valle d'Aosta [Val D'Aosta] un Sardīnija), attiecībā uz kuriem bija paredzēts agrāk pabeigt pārejas periodu. Subsīdija bija ierobežota gan darbības, gan teritorijas ziņā. *TIMedia* varēja atgūt atbalstu tiktāl, ciktāl tas attiecīgajā laika posmā nav guvis papildu peļņu. Izmaksas faktiski ir augstākas nekā ienākumi, kā tas parasti notiek darbības sākumposmā. Turklāt Komisija pieprasa, lai atgūstamās summas apmērs tiktu noteikts, pamatojoties uz papildu peļņu, kas gūta no papildu skatītājiem, kurus pasākums piesaistījis *pay per view* zemes ciparu televīzijai. Šī peļņa jāaprēķina, vidējos ienākumus no lietotājiem reizinot ar aptuveno papildu lietotāju skaitu. Patiesībā papildu peļņu aprēķina, papildu izmaksas atskaitot no papildu ienākumiem (nevis no vidējiem ienākumiem). Ienākumi no papildu lietotāja — kas reti cenšas iegādāties *pay per view* pasākumus — ir zemāki, nekā ienākumi, ko dod parastais lietotājs;

- EK līguma 87. panta 1. punkta un 3. punkta c) apakšpunkta *pārkāpumu un nepareizu piemērošanu* tiktāl, ciktāl Komisija nav pierādījusi, ka pasākums izkropļo vai var izkropļot konkurenci un ka tādējādi tas atzīstams par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta nozīmē. Komisija arī nav pierādījusi, kādā veidā 87. panta 3. punktā paredzētā atkāpe var tikt piemērota dekodētāju ražotājiem, bet nevar tikt piemērota apraides sabiedrībām, jo arī pēdējās minētās netieši izmanto dekodētājus;

- *apstrīdētā lēmuma iekšējām pretrunām un neloģiskumu.* Šajā ziņā tiek norādīts, ka Komisija uzskata, ka pasākums ir selektīvs, jo tas attiecas tikai uz dažiem netiešiem labuma guvējiem (apraides sabiedrībām) un neattiecas uz citiem (dekodētāju ražotājiem).